

[Jørgen Jørgensen.]

fælde udviste Smidighed“. Der ligger ikke andet i Sætningen end det, der blev sagt.

Den højtærede Finansminister sagde, at vi havde forlangt Udgifter, og saa maatte vi ogsaa være med til at skaffe Dækning for dem. Jeg vil heroverfor gerne sige, at mit Parti har ikke forlangt alle de Udgifter, der er Tale om, men som de smidige Folk, vi i al Almindelighed er, kan vi godt se, at vi har parlamentarisk Ansvar over for nogle af de Ting, som andre laver, naar vi lever i et demokratisk Samfund. Nu siger den højtærede Finansminister, at 1 300 Mill. Kr. i indirekte Skatter er et ganske pænt Tal. Ja, men 2 Milliarder Kr. i direkte Skatter, det kan man dog heller ikke kimse ad. Saa vidt jeg husker, ligger det offentliges Behov i Øjeblikket paa godt og vel 3 Milliarder Kr. Nu sidder den højtærede Socialminister derhenne, og jeg er helt sikker paa, han regner med, at vi ikke er færdig med Sociallovgivningen endnu; det tror jeg heller ikke, vi er, for der er visse Ting, som maa gøres om. Selv om vi tidligere har haft en Socialminister, der mente at have klaret det hele, saa viser Livets Gang alligevel, at der stadig væk vil være et og andet at rette, og det skal jeg ikke sige noget til. Men naar man vil opretholde de offentlige Krav, maa man ogsaa huske paa — og nu ved den højtærede Finansminister det uden at undersøge det —, hvordan der reageres. Jeg tror nok, det ærede Medlem Hr. Bækgaard har Ret i, at de direkte Skatter bremser Foretagsomheden, for naar ingen vil tage Overarbejde, medmindre Betingelsen er, at Indtægten ikke opgives til Skattevæsenet, og naar ingen vil arbejde et Par Timer ekstra i Ny og Næ, er det Foretagsomheden, der bremses. At jeg for mit Vedkommende mener den almindelige Befolkning er vildledt, naar den tror, det ikke kan betale sig at tjene flere Penge, er en anden Historie, men det er en Epidemi, der breder sig, som vi maaske alle skulde gøre noget for at faa standset.

Til Slut vil jeg gerne sige — det var egentlig derfor, jeg tog Ordet — med Hensyn til Skattekommissionen, at efter min Mening er det et fænomenalt Arbejde, Embedsmændene i Skattekommissionen udfører. Og naar nu Skattekommissionen efter 10 Aars Stilstand er begyndt at tage fat

paa Problemerne, maa man gøre sig klart, at det drejer sig om Problemer af et meget stort Omfang. Jeg vil hilse det med stor Tilfredshed, hvis vi kan naa til Vejs Ende inden Nytaar, men det bliver meget, meget svært, selv om Embedsmændene — det vil jeg gerne have Lov til at complimentere dem for — udfolder alle deres Evner og al deres Energi for at naa det. Saaledes som Skatteproblemerne efterhaanden taarner sig op, og med de Krav, der stilles til de offentlige Midler, er det ganske overordentlig svært at se igennem det hele, naar det skal blive bedre, end det er — for den højtærede Finansminister og jeg er jo enige om, at den Ordning, vi har for Tiden, ikke fungerer særlig godt.

Finansministeren (H. C. Hansen):

Jeg beklager meget, at jeg er gaaet for vidt i min Fortolkning af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Elskværdighed over for mig, men forstaar ham nu paa den Maade, at Smidighed fra min Side er, at jeg bliver enig med det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, og at det ærede Medlem derfor paa det foreliggende Grundlag mener at kunne udtale en Tak. For denne begrænsede Elskværdighed vil jeg da gerne takke det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen.

Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger til det ærede Medlems øvrige Udtalelser om de direkte Skatter; det kan være, vi kommer til at snakke om Spørgsmaalet en Gang endnu — hvad ved jeg —, naar det ærede Medlem kommer og beder mig udvise Smidighed paa et begrænset Omraade, f. Eks. med Hensyn til Militærudgifterne. Det kan jo tænkes, det er i hvert Fald noget, som ligger inden for det sandsynliges Rammer. Saa kan det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og jeg igen staa her i Salen og veksle mere eller mindre dybsindige Bemærkninger om direkte og indirekte Skatter, ogsaa paa det Tidspunkt i Overbevisningen om, at vi maa se at nærme os hinanden paa samme Maade, som vel andre Partier i dette høje Ting maa gøre det, og saa kan vi optage Diskussionen paa det generelle Grundlag igen til Fornøjelse for faa og maaske til Ærgrelse for flere.

Jeg skal om Skattekommissionen kun sige, at jeg er fuldstændig klar over at det Arbejdsstof, der ligger for den i Øjeblikket,